

Irodalmi hivatkozások:

Balogh Béla: Végső valóság; Bioenergetic, Budapest 2012

Kiss József György saját közlése, Paks 2017

Szilágyi László saját közlése, Pécs 2017

Thorwald Dethlefsen: A sors mint esély; Magyar Könyvklub, Budapest 1995

Vári Jenő saját közlése, Siklós 2018

TOMORY ZSUZSA

Magyar karácsony

*Igaz szavunk Ég szavunkkal azonos.
Istenünk az Igazság, a Fény és az Élet Ura.*

Nagyon sokan írtak már Karácsonyról honunkban és szerte a nagyvilágban. Valamennyi ilyen írás az Újszövetség meghitt képére hivatkozik: ott vannak a pásztorok, a Szent Szüle Pár, a három királyok, Jézus korának politikai és népszerűségi viszonyai, s folytathatnám a sort tovább, de felesleges, hiszen mindezek a Biblia másoktól átvett, félreértett, s meg nem magyarázott alapjaira fektetik a hangsúlyt. Egy tanút hagynak ki ezen elemzésekből: a történet főszereplőjét, Jézust. Személyével kapcsolatban ismét legalább ugyanannyi könyvet írtak lelkes tudósok, mint a Karácsonyról. Vitatják istenségét, emberi mivoltát, a kettő lehető és lehetetlen összefüggéseit. Egy valamiben hasonlítanak e tanulmányok: a szavak mögül elődereng tanácstalanságuk. A betlehemi jászol előtt elnémul az emberi okoskodás, s megérint mindenkit a születés csodája.

De a betlehemi jászol és a Szent Család, az egész történet előképe hol kereshető? Hiszen a Bibliát megelőző műveltségekben is megtaláljuk ezeket a képeket, mint a finnek Kalevalájának Mariettája, vagy a kőkorszak szarvas lába mellett szalmán szülő anya történetében és képében.

Magyar tudatunkban minden történés az Égben kezdődik. Legyen tehát útmutatónk a már férfivé érett betlehemi gyermek önvallosága:

**ÉN VAGYOK AZ ÚT, AZ IGAZSÁG
ÉS AZ ÉLET.**

A betlehemi jászolban Ő született: az Út,
az Igazság és az Élet.

E mondat részeire bontva a következő:

ÉN VAGYOK AZ ÚT.

ÉN VAGYOK AZ IGAZSÁG

ÉN VAGYOK AZ ÉLET.

E hármast „**Én vagyok**” magyarázatot veszem magyar szellemű vizsgálatunk alá, illetve AZ ÚT meghatározást későbbre hagyom, hiszen ez foglalja magába utódaink megértését segítő irány alapját.

Igazság szavunk alapja az **Ég**, nagybetűsen Istent értjük alatta: *Az Ég áldjon!* Rovásírásunk megőrizte, hogy **Egy**—ként tiszteltük az Ég Urát. De az ég jelent égési folyamatot, s az ezzel járó **fényt** is: „*Az igazság fényében...*” Ő a teremtés mögött álló **Erő, Örök** Istenünk, kit a magyar **Öreg** Istenének hív: „*Él még az Öreg Isten*” mondásunk szerint. E magyar szóhasználat alapján születtek utódműveltségeink meg nem értésének tanúi: a fehér szakállu öreg „istenségek” oltárképei. Népünk tudta, hogy **öregnek** kell lennie annak, aki **örök**. De tudta azt is, hogy ábrázolni a Teremtés őszerejét, s a fényt nem lehet. Berzsenyi költeménye oly szépen összegezi: „*...Léted világit, mint az égő nap, csak szemünk bele nem tekinthet...*”

Az **Élet** mindenünk, s a mindenség mozgató **ereje**, kiben az Ég Ura önmagát jelenti ki, s aki által az örök csend honából, őseink szerint **a teremtés szünetes közepéből** kilép, hogy mindennek része legyen. Az Életben egyesül az örök nyugalom az örök változással. Egyetemes, mint atyja, de ő már érintkezik az anyaggal, hogy egy legyen a Teremtéssel.

A teremtés szünetes közepében ott ül atyja lábainál megvalósulásra várva a Bibliában, s a Teremtés harangszavát várva ősemlékeinkben.

Az élet és sorsunk része a szenvedés is: Az életen keresztül Isten része az élő világ minden örömének, s minden szenvedésének. Népünk tudatában: Jézus szenvedése mindenki-ben benne van. Így az Életen át Isten velünk van szenvedéseinkben is, s így személyesen érzékeli és tudja hajszálaink és egy kis veréb elhullását is. Nem a Biblia hirdette kegyetlen úr, aki halni küldte első és egyetlen fiát az emberiség megváltására. Isten az Élettel önmaga van jelen a világban.

Népünk tudja, hogy Teremtőnk mindig a földön jár, hogy az ember is a nap fényéből pattant szikra, s valójában napfényt eszik kenyér, vagy szőlő képében, amint a nap is „*eleven ostya*” palóc társadalmunk megfogalmazásában. Az Élet anyag-köntösbe burkolt, földön járó, álruhás Isten. E gondolat értelemvesztett parányai töltik be tőlünk távolszakadt műveltségek hitregéit.

Az életben önmagát ismétlő Teremtés szent ünnepe a magyar Karácsony ősi korokból a mába ívelő valósága, mely az Istenfia Élet örök születésnapja. A „*szent szüle pár*” és a gyermek örök érvényű jelkép egy olyan korból, amikor anyagelvű emberi okoskodás még nem vert tudatában éket önmaga és Istene közé. Az ősi Istentudat töredezett felekezezekké, súlyedt babonás hitté, a Mindenség Ura nemzeti, vagy éppen városi, házi istenkékké, lelki, értelmi, anyagi bálványokká, vagy „tudományos” istentagadássá későbbi korok műveltségeiben.

A **betlehemi család** résztvevőivel sem tudnak mit kezdeni az őshagyományt átvevő, de azt meg nem értő, vagy csak részben sejtő műveltségek.

A jelen levők:

A hangúlyozottan **öreg József – Örök, Öreg Istenünk.** „*Él még az Öreg Isten!*” mondja népünk. József szerepével viszont alig—alig birkózik meg a Biblia magyarázók hada.

Neve **Jó** szavunkkal kezdődik, mely szó

jász őstörzsünk vallásos szótárának a része, s a teremtés előtti, anyaggal nem érintkező **Isten neve.** Ezért mondta Jézus: **Nincs más Jó csak az Isten.**

Jász népünk Fiú Istene már anyaggal érintkező, azt mozgató, alkotó ereje, a teremtés csodájának anyagban észlelhető megjelenítője, ezért neve már kétmássalhangzós: **Jós** és **Jiz, Jizzu.** izzó fénnel ég.

A **betlehemi történet Máriája** őseink **Nagyboldogasszonya**, kit a Teremtő hangja nyomán keletkezett első fény ébresztett Csipkerózsika álmából, hogy a hatalmas teremtés részesévé váljon. A teremtő második dalára keletkezett, élő fénybe öltözött Élet, Egyetemes Élet anyjává vált, ki örök vajúdással szüli a világot, napokat, naprendszereket, így **szép napunkat Magort** és **Kisboldogasszonyunkat**, Földanyánkat, Tündérszép Ilonát.

Nyelvünkbe ágyazott őstudást őseink megőrizték és **tudják, hogy világ a világ,**

A teremtés menetére így emlékeznek

Csillag – csillog – csilingel: a fény első érkezésével

Jézus várja a fény és hang nyomán induló időt:

Én kimegyek én ajtómon

Föltekintek az egekbe

Ott látok egy aranyos szent egyházat,

Küjjű kincses

Bellű irgalmas

Közepe szünetes,

Ott ül a kisdéd Jézus

Drága széken és drága asztalánál

(HHLL 152.sz. ima)

Azé(r) ülök itt Szent Világ Uristen

Várom a harangokat megkonduljanak...

(HHLL 353. old.)

Fenti képekből ismét felénk ragyog az ősi haza, az égi Fényesköz képe, ahová fényszárnyon maga az Uristen hozta magával lényé lényegét: az Életet. Fényes Jézust, ki maga is a fénnel azonos. Ki a napban lakik, s a fény jogán azonosul is a nappal:

Házunk közepin egy küláb,

A külábon van szent oltár

*Kerüjj csak kerüjj szép Szűz Mária
Mit látol a fényös napon?
Ehen gyün a fényös Jézus!
Hun vótál te fényös Jézus?"*

(HHLL 518. old.)

és

*„Virág szülte virágját,
Virág szülte szent Annát
Szt. Anna szülte Máriát,
Mária szülte szt. Fiát,
Napkeletre tekintek,
Ott látok egy fényes felhőt
Abba vagyon Krisztus Urunk
Térdig vízbe könyökig vérbe..."*

(HHLL 531. old.)

A betlehemi kép szereplőiben megismétlődik az első, az ősteremtés:

Ott van a teremtés mögött álló **Öreg, Örök Istenünk**, kit fia **Jó**-nak ismert.

Ott van Világ és Élet szülő **Nagyboldogasszonyunk**.

Ott van a gyermekben összpontosuló **Egyetemes Élet**, kiben az Atya önmagát adja elérhetővé a világ minden paránya számára is. Ősemlékeink őt fénynek ismerik: a Jó-isten gyermeke Jós és Jizzu, a teremtés izzó fénye, teremtő ereje. Jöttékor a csend csendül, maguktól kondulnak meg a teremtés nagyharangjai, fénycsengői, kezd kacagni a hajnal, szól a szőlő, cseng a barack... Ő népünk Teremtő, Szép, Szerelmes Istene.

Karácsonykor

a Fényben hozzánk érkező Élet, Egyetemes Élet születését ünnepeljük.

Jászol:

Korábban észlelhettük, hogy az idegenek átvette karácsonyi történet magyar, közelebbről jász-magyar műveltségi körből vétetett. József és Joshua jászaink Jó és Jós neveinek elferdítése.

A születés pontos helyével kapcsolatban is

máig folynak a viták: barlangban, vagy istállóban született az Élet?

A jász jászol (kivájt fatörzsből készült csolnak)

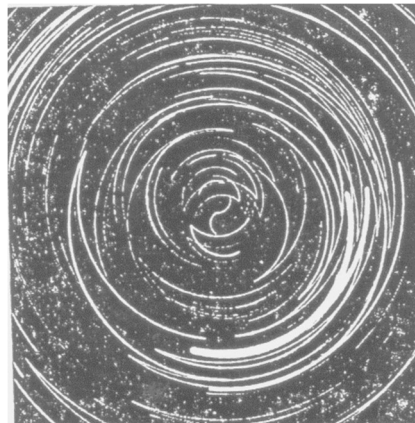
jászol (ugyancsak kivájt fatörzsből készül)

jászó (barlang, gödör, mélyedés)

Itt is, mint az Öreg Isten ábrázolásánál látjuk, hogy nyelvünket felületesen ismerők zavarban voltak egy-egy szó értelmével, s nyelvünk ismerete nélkül máig sem tudták a kérdést megoldani.

Szalmahullajtó út:

...minden szála fényből van kirakva, amint csillagvárosunk körforgásának időzített képe teszi korunk embere számára is láthatóvá

Istenfia szülőhelye fényszálakkal volt bélelve... Fény úton érzett e földre.

A karácsonyi történet **báránvai**, s az Élet Isten báránya elnevezést legjobban Avar-Magyar őstörzsünk szótára, a B – R szócsoport szemlélteti.

Míg az idegenek csak áldozati bárányra tudnak gondolni, megszenteltségként az áldozat gondolatát sem ismerő ősműveltségünket, lássuk, ősműveltségünk mit taníthat nekik?

B-R szócsoport:

Ar = a Teremtés mögött álló őserő

Any = a Teremtésben résztvevő anyag, őszanya

Ar+any = arany, a Fény, első és egyszülött fiuk, ki szülei tulajdonságait egyenlően örökölte, erő és anyag tökéletes egyensúlyában.

Az ősröbbanást B hangunk érzékelteti, a fentieket B hanggal kezdve:

Baratya = a Teremtést elindító Úr

Baranya = a Világszülő Nagyboldogasszony

Bárány = első és egyszülött fiuk, a fény szárnyán hozzánk érkező Egyetemes Élet

Mai templomok szentképein megjelenő zászlót vivő bárány **Palóc** őstörzsünk szótárával ezt hirdeti, az Életet: náluk a **lobogó lapja** nőiségi, **rúdja** hímségi jelkép, s a **kettő együtt az életet jelenti**. A Nap náluk eleven ostya, mint korábban már említettem.

Júlia szép leány székely baladának Báránya Csodaszarvasunk szerepét betöltő égi küldött:

*Julia szép leány egykoron kimöne
Búzavirág szödni a búzamezőbe
Búzavirág szödni koszorúba kötni
Koszorúba kötni magát úgy mulatni
Föl is fő'tekinte a magoss egekbe
Egy szép gyalogösvény hát ott jődögél le
Azon ereszködék fodor fejér bárány
A napot s a hódat szarva között hozván
A fényös csillagot a homlokán hozta
Két szál arany perec aj a két szarvába
Aj a két oldalán két szép égő gyértya
Mennyi szőre szála annyi csillag rajta
Szóval mongya neköm fodor fejér bárány
Még ne ijeggy töllem Julia szép leány...*

Pásztorokól mit tud hagyományunk?

Ősi hitvilágunk szent szolgája a **barát**, Isten hírnöke. Szerepe a Táltoséval rokon, felelősége a hit megőrzése, tanítása, az emberek szellemi gondozása.

A következőkben idézett szövegek ugyancsak Erdélyi Zsuzsa *Hegyet Hágék Lőtöt Lépek* (HHLL) művéből vannak:

*„Elindultam egy útra,
Hétszer szentelt szent útra,

Ott vagyon egy szent egyház,
Hétszer szentelt szent egyház,

Az előtt mondanak egy misét,
Hétszer szentelt szent misét

Az előtt áll egy asszony,
Hétszer szentelt szent asszony,

Abba vagyon egy oltár,
Hétszer szentelt szent oltár*

*Az előtt áll egy barát,
Hétszer szentelt szent barát,*

*Karján van egy gyermek
Hétszer szentelt szent gyermek,*

*Az az asszony Mária,
A kis gyermek szent fia,
A mi urunk Jézus Krisztus. (260. old.)*

A hétszer szentelt szent kifejezés a végtelenül hoz bennünket kapcsolatba, s a hétszer szentelt szent Barát fenti imában maga az Isten, a hétszer szentelt szent Asszony Nagyasszonyunk, a hétszer szentelt szent oltár maga az ég, a hétszer szentelt szent gyermek az Élet.

*„Látok két rózsapásztort,
Szennél szent oltárt...”*

(HHLL. 289. old.)

„Amott látok amott, rózsabástyát...”

(HHLL 294. old.)

Rózsabástyában rózsapásztor imádkozik, s *rózsalányok* hintenek *rózsaszirmokat* a rózsapásztor lábai elé. Rózsa szavunk fordítottja és ikertestvére a sár, fényt jelentő szó, amint erre selyemsárhajú Magyar Iona emlékeztet bennünket. Így megtudjuk, hogy itt fénybástyában a fény pásztora szolgál, s fényszirmokat hintenek fény leánykák az útjára. Ez az emlék még a Teremtés legősibb idejét idézi.

Lehet-e kérdésünk a felől, hogy a *rózsafűzér* gondolata honnan származik? De vajon eredeti szövege megtalálható-e még? A fenti szöveg valószínű erre utal, s valaha a teremtés és fényszületés szent idejének történetét idézte.

Korunk pásztoraiknak éjtszakai őrző munkája kénytelenül összekapcsolta őket a csillagok ismeretével, változásaival. Éjtszakai útjainkon irányt a csillagok adtak, s ők maguk is csillagösvényen jártak. **Pásztoraink tehát ősi hitünk, ősi regősénekeink, imáink megőrzői, élői: ősvallásunk utolsó papjai is.**

Korunk Fekete Pásztora, Sinka István még jelenünkben is a teremtés erői társaságában élte ifjú éveit.

Baranya megyénk jelenkori pásztora *„úgy repülnek mint a raj”* Karácsony éjjelén, hogy a szent születés tanúi lehessenek.

Ez a szent születés ismétlődik a világban, az élet minden szintjén: a vegytan parányainak világától kezdve (l.: prof. Vizi Béla munkáit) az ember csemetéig, magyarokig, mely név valaha embert jelentett. Néha ma is rádöbbenünk...

S az ÚT?

Sokan megbotránkoznak Jézus azon mondásán, hogy senki sem mehet az Atyához, csak ő általa. Talán most már értjük: **Az Élő Istent az Élet útját követve közelíthetjük csak meg.**

Karácsonyunk története az Égből indul, s az Életszületés hatalmas ünnepe.

Isten kegyelméből ősemlékeink része.

*

Karácsonyunkról hason című könyvemben még sokkal bővebben szólok. Most karácsonyi üdvözlétként a legfontosabbnak tartott gondolatokat hozom, valamint az utódműveltségeink hiányos, vagy csak korunkban rosszul magyarázott karácsonyi ősemlékeinek parányait:

Betétek:

A betlehemi család magyarázatakor nem említem magyar karácsonyunk fontos szereplőjét, Csodaszarvasunkat, ki a teremtett világ megtestesítője, Isten hírnöke. Testén hordozza az ég csillagait, szügyén a holdat, s agancsai között hozza el közénk minden Karácsony éjjel az Újszülött Életet.

Ősi tudás máig őrzött fénye ragyog regös énekeinkből, a Csodaszarvast szólaltatva meg:

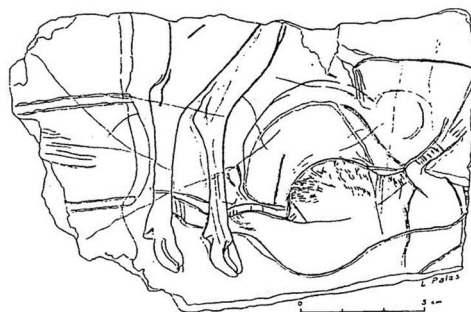
**„...Homlokomon vagyon fölkelő fényes nap,
Oldalamon vagyon árdeli szép hold,
Jobb vesémen vannak az égi csillagok...”**
(HHLL 281. old.)

Népünk hitvilágának *Csodaszarvasa*, a világot szülő *Nagyboldogasszony*, az égi *Szalmaúton születő Fénygyermek* a következőkben említett kép szereplője, s Karácsonyunk első ismert, anyagba vésett képe.¹

Evan Hadingham *The Secrets of the Ice Age* című könyve 239. oldalán hozza az alanti, Laugerie Basse lelőhelyű, 12.000 éves képet, melyet a tudós világ *La Femme au Renne* név alatt jegyez. Piette és iskolájával ellentétben – kik e képen az emberi faj szaporodásának történetét látják csupán – *egy hitvilág megörökítését sejt*i, de megfejtani nem tudja. Az 1860-ban talált leletet különlegesen érdekesnek tartja.

E kép szereplői a következők:

Óriásszarvas, lába mellett egy erősen várandós női alak. Bal karjával egy másik alak irányába nyúl, esetleg át is **karolja**. **Karját karperec** ékesíti. Mellette guggoló tartásban egy ember **körvonalas** rajza. A már említett e 12.000 éves „*Femme au Renne*” képében Csodaszarvas regénk első ábrázolását kell látunk, s a „szent születés” ünnepének ősi emlékét. Az asszony-alak hasán látszó vonalak a terhesség alatt mutatkozó csíkok. Karján lévő **karikák**, a mozdulat **karoló** volta **köröseink** jelenlétéről árulkodik, s a **karol** — **karika** szavak **Karácsonyunk Korasszonyával** való kapcsolatát is megőrizte.

12000 éves Csodaszarvas regé

A képpel foglalkozó szakemberek korábbi, *idegen és goromba*, de a tőlük telhető legjobb

¹ Bővebben l.: *Kezdeteink* című művem 11. oldalát.

magyarázata szerint itt egy szőrös hasú aszszony óriásszarvassal közösül. Ezt Hadingham igen helyesen elveti, de teljes magyarázatot adni nem tud. Noha se műveltségünket, se néphagyományainkat nem ismeri, a következőket mondja: „Így a bestialitás gondolatát elvetve egy másik, sokkal érdekesebb lehetőség felé nyílik út: a kép valamiképpen gondolati egységet teremt a rénszarvas és az emberi közösülés között, s ezt két különböző módszerrel, két különböző időben örökítették meg. Ha e karcolt kép a nemi varázslás, vagy az *EMBERI FAJ SZAPORODÁSÁNAK MYTHOLOGIJÁJA*, az sokkal komplikáltabb, mint azt *Piette* és sok más elképzelte.” (V.13)

Nagyszerű ráérzéssel egy hitrege megörökítését látja e képben, mely olyan fontos volt, hogy későbbi korokban is megőrizték, átrajzolták a képet. A fentiekben azonnal Csodaszarvas regénket ismerjük fel. Ősregénk szerint Csodaszarvasunk a csillagos ég jelképe. Agancsai között hozza közénk éltető napunkat, a téli napforduló idején. A magyar első szelidített állata a szarvas, magyarul ágas. Mára már tudjuk azt is, hogy a szarvas legvédebb és legnagyobb elterjedésű területe a Kárpát medence.

Később szarvasháton úsztatva jöttek gyöngyvirágnylás idején a magyar ifjak a Csallóköz szent szigeteire nászünnepet ülni. A szarvasok ugyanezen időben keresték szigetek védett területeit, hogy megszülhessék magzataikat. Az ember és szarvas terhelessége ideje körülbelül egyezően tíz holdhónap.

Amikor az ember gyermeke születik korunk téli napéjegyenlőségének hideg napjaiban, a szarvasok, illetve később más istállózott állatok melege védi. Ennek emlékét őrzi a sokkal későbbi keltű Kalevala, melynek ide vonatkozó sorait idézem. (Kezdeteink V.5)

Mariatta magasztos magzat
Viszont bölcsen válaszola
Nagy fiat fogok én szülni
Nemes nemzetűt nevelni...

Sebbel-lobbal tovainal
A fenyvesi házikóba
A Tápió menti ólba...
Odaérkezve aztán
Maga szóval igyen szólal:

Lehelj rám, te jámbor kis ló,
Lehelj rám, te húzó csitkó
Fújj fejemre fürdőt enyhét,
Küldd reám a gőz melegjét...
**Kis fiacskát szül ott aztán
Gyöngye gyermeket a szalmán,
A lovacska lába mellett....**

**Titkon a kicsikét tartja,
Szépségesét dajkálgatja,
Ápolja az arany almát,
Ezüstből való botocskát...**

A Kalevalát 3-5.000 évesnek tartják a nyugati szakemberek, mely már hatalmas értelmi romlason ment át sok tekintetben. A fenti emlékezés már lovacskáról szól, de felismerhetően kapcsolódik Csodaszarvas regénkhez. Mariatta megtermékenyülésének története pedig igen világosan a szemere jelképrendszer meg nem értésén alapul. (E rege felidézésével nem akarom a finn-ugor elméletet újra éleszteni – erről *Ó nyelvünk* című tanulmányomban olvashatunk bővebben.)

Hasonló ősi Csodaszarvas emlékünknél maradt fenn a kőkorszakból a „Varázsló”-nak elnevezett szarvas-álruhás ember alakjában Les Trois Freres Volp barlangjában.

Nyugati tudósok nem tudtak egyöntetű véleményre jutni ez alak mi és kiléte felől. Tekintettel arra, hogy e kép a barlang alig elérhető szelelő-nyílását díszítette, ahonnan nyílt kilátás van a csillagok és az ég felé, mondánk ismeretében könnyű megállapítani, hogy a téli napforduló szarvasálarcos szereplőjével van dolgunk, akivel gyermekkorom falvaiban még találkozhatott az érdeklődő. Az alak vízszintes helyzetű, de mellső „lábai” nem érik a földet: itt is a repülés ábrázolásával van dolgunk, mint oly sok más Csodaszarvas ábrázolásnál

is; melyek a kőkorszaktól a jelenkorig, azonos gondolati egységet fejeznek ki. Idegen nép gyermeke ezekben viszont csak „vadászmágiát” lát.

Magyar Adorján a bibliai képpel kapcsolatban a következő korábbi regékre emlékeztet:

„...Hogy a Mária-Jézus hitrege egyébként mily régi, errenézve ide teszem Spamer „Weltgeschichte”-jéből (Világtörténelem, 1893. évi kiadás I. kötet, 64. oldal) ezen indiai ábrázolatot, amelyen Buddha tüntetve föl anyjával Májával. Amely kép nem csak annyiban egyezik a kereszténység Mária-Jézus ábrázolataival hogy ez itt is hasonló, hanem annyiban is, hogy mindkettejük feje köré dicsfény (aureola) is téve. De föltűnően hasonló egymáshoz a Mária és Mája név is. Viszont, amint említém, van olyan Buddhista hagyomány is, amely szerint Maja, bár volt férje is, de fiát szűzen szülte, ugnúgy, mint ahogy a keresztény hagyomány szerint is, Máriának, bár volt férje, József, de fiát ő is szűzen szülte. Annak helyén

szintén elmondottam, hogy utóbb Buddha a Magada városa közelében levő gyönyörű kertben találkozik a szépséges, de erkölcstelen életű Amra nevű heterával, akit erkölcsös életre térít. Holott a Bibliában is Jézus találkozik a szép de erkölcstelen életű, Magdala városabeli Máriával, akit bűnbánásra s erkölcsös életre térít. A Magadai Amra és a Magdalai Mária, vagyis Mária Magdolna név, valamint az egész történet is egymással teljesen egyező;

csakhogy a buddhizmus a kereszténységnél 500 évvel régebb. (Lássad: „Buddhas Leben und Wirken.” Nach des chinesischen bearbeitung in das Englische durch Samuel Beal, in deutsche Verse übertragen von Th. Schultze, Leipzig.)”

E néhány szemelvény után kívánok mindenkinek

ÁLDOTT KARÁCSONYT, BOLDOG ÚJÉVET

Valaha e kettő egyet jelentett.

Pillanatképek a 2023-as adventi rendezvényről

Palágyi Panna fotói

